

omnes fidiſſimum merces indig-
nabunda confregit. Sed sanctæ
virgines non frivola rei detri-
mento commotæ, sed religio-
nis zelo succensæ, nefarium si-
mulacrum à se dejecerunt,
quod terræ illisum, & com-
minutum, fictile etiam se pro-
bavit.

Ꝟ. Propter veritatem, &
mansuetudinem, & justiam:
* Et deducet te mirabiliter
dextera tua.

Ꝟ. Specie tua, & pulchritudi-
ne tua intende, prosperè pro-
cede, & regna. Et deducet.

LECTIO V.

RE autem ad Diogenianum
Provincia Præsidentem de-
lata, quasi impietatis reas capi,
& ad se adduci jubet. Quæ cum
coram eo consistent, de reli-
gione interrogatæ, se Christi
famulas, & pro ejus nomine
mori paratas esse, intrepide re-
ponderunt. Admoventur ergo
varia, & horribilia cruciatum
instrumenta, ac virgines hila-
res, & Christum invocantes,
equuleo suspensæ ferreis ungu-
lis exarantur. Sed cum in fidei
confessione constantes, fessis
etiam tortoribus, persisterent,
in carcerem tradi, & inde ali-
quot post dies extrahi jubentur:
ut se longo itinere in loca

ad montes Marianos sita (quod
sibi juris dicendi causa eun-
dum erat) sequerentur; existi-
mans ejus itineris difficultate,
earum constantiam vinci posse.
Sed divina virtute imbecilli
sexui vires suggerente, rupi-
um, & montium prærupta, &
aspera nudis pedibus magna
animatorum alacritate supera-
runt, & incolu[m] fide Hispa-
lim redierunt: ubi cum sævis-
simis iterum cruciatibus earum
fides frustra tentata, est. Quo-
rum inmanitate, & diuturno
carceris situ, & fame, Justa
enecta, Deo spiritum redens, ad
duplicem coronam evolavit.

Ꝟ. Dilexisti justitiam, &
odisti iniquitatem: * Propte-
rea unxit te Deus, Deus tuus
oleo latitiæ.

Ꝟ. Propter veritatem, &
mansuetudinem, & justitiam.
Propterea.

LECTIO VI.

Usina verò ad alia certa-
mina sanctissimæ sorori
superstes Præsidis jussu, in are-
nam producta (ut Sanctus Isi-
dorus refert) ferocissimo leoni
objecta est. Qui quasi virtutem
coelestem agnosceret, illasam
à lictore cervicibus gloriosum

mar-

martyrium in vinculis con-
summavit. Cujus corpus à car-
nificibus in eadem arenam
tractum combustum est. Ossa
autem à Sabino Hispalensi
Episcopo collecta, & in sub-
urbano cæmeterio honorificè
sepulta sunt cum sororis Justæ
corpore, quod è profundo pu-
teo, in quem jussu Diogeniani
præcipitatum fuerat, idem San-
ctus Episcopus extraxit.

Ꝟ. Afferentur Regi virgines
post eam, proximæ, ejus, * Af-
ferentur tibi in latitiæ, &
exultatione.

Ꝟ. Specie tua, & pulchri-
tudine tua intende, prosperè
procede, & regna. Afferentur.
Gloria Patri. Afferentur.

*Lectiones tertii Nocturni Ho-
milia in Evangelium:* Simile
erit regnum coelorum decem
virginibus.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Ant: Hæc est virgo sapiens,
& una de numero prudentum.

Psalm: Dominus regnavit,
cum reliquis de Laudibus.

Ant: Hæc est virgo sapiens,
quam Dominus vigilantem
invenit.

Ant: Hæc est, quæ nesci-
vit rosum in delicto: habebit
fructum in respectu anima-
rum sanctarum.

Ant: Veni electa mea, &
ponam in te thronum meum.
Alleluia.

Ant: Ista est speciosa inter
filias Jerusalem.

Capitulum 2. Cor. 10. d.

Rates, qui gloriatur, in
Domino gloriatur. Non
enim qui se ipsum commen-
dat, ille probatus est; sed
quem Deus commendat.

HYMNUS.

ADeste sacra virgines,
Quas cura fecit pervigil,
Sponso vocante ad nuptias,
Claras referre lampades.
Jam nigra, noctis orbita
Ad manè clarum vertitur,
Vincant timores turbidos
Æterna lucis gaudia.
Aperta vobis janua,
Sponsum vocat, succedite,
Sparsasque nostris fletibus
Offerte palmas nobiles.
Offerte fusum sanguinem
Christo immolata victimæ,
Quo martyres sanctissimæ
Vestram beastis Hispalim.
Ut ipse nostræ Ecclesie
Preces benignos audiat,
Et donet indulgentiam
Vestris rogatus civibus.
Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri, cum Filio,
Et Spiritu Paraclito,
In sæculorum sæcula. Amen.

Addecentur Regi virginibus post eam.
 Proximæ ejus afferentur tibi.

AD BENEDICTUS. *Añã*
 Prudentes virginibus, aptatè vestras lampades; ecce sponsus venit, exite obviam ei.

Oratio ut suprã.

Missa Loquebat; *Epistola*: De Virginibus; *Oratio* propria; *Secreta*, & *Postcommunio* pro pluribus Virginibus, & *Martyribus*, sine Credo.

DIE XIX. EJUSDEM,
 vel alia die non impedita.

In Festo Sancti Vincentii à Paulo Confessoris.
 Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pont. præter seq.

In Hymno: Iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

DEUS, qui ad evangelizandum pauperibus, & ecclesiastici ordinis, decorem promovendum, Beatum Vincentium Apostolica virtute roborasti: præsta, quæsumus, ut cujus pia merita veneramur, virtutum quoque instruamur exemplis. Per Dominum nostrum.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrunt.

IN III. NOCTURNO.
 LECTIO IV.

Vincentius à Paulo, natione Gallus, Podii non procul ab Aquis Tarbellis in Aquitania natus; jam tum, à puero eximiam in pauperes charitatem præ se tulit. A custodia paterni gregis ad litteras evocatus, humanas Aquis, divinas cum Tolosæ, tum Cæsaraugustæ didicit. Sacerdotio initiatus, ac Theologiæ laureâ insignitus, in Turcas incidit, qui captivum in Africam adduxerunt: sed in captivitate positus herum ipsum Christorursus lucrificet. Cum eo igitur ex barbaris oris, opitulante Apostolica limina iter instituit: unde in Galliam reversus, Clippiaci primum, mox Castellionis Parœcias sanctissimè rexit. Renuntiatus à Rege primarius Sacrorum minister in Galliæ Triteribus, mirum quo zelo, & ducum, & remigum salutem operam posuerit Monialibus Visitationis à Sancto Francisco Salésio Præpositus, tanta prudentia per annos circiter quadragintâ eam curam sustinuit, ut maximè comprobaverit judicium sanctissimi Præsulis, qui Sacerdotem

tem Vincentio digniorem nullum se nosse fatebatur.

Honestum fecit.

LECTIO V.

Vangelizandis pauperibus, præsertim rusticis, ad decrepitam usque ætatem indefessus incubuit, eique Apostolico operi tum se, tum alumnos Congregationis, quam sub nomine Presbyterorum sæcularium Missionis instituit, perpetuo voto à Sancta Sede confirmato, speciatim, obstrinxit. Quantum autem augendæ Cleri disciplinæ allaboraverit restantur erecta majorum Clericorum Seminaria: collationum de divinis inter Sacerdotes frequentia; & sacræ Ordinationis præmittenda exercitia; ad quæ sicut, & ad pios laicorum secessus, instituti sui domicilia libenter patere voluit. Insuper ac amplificandam Fidem, & pietatem, Evangelicos misit operarios, non in solas Galliæ Provincias, sed & in Italiam, Poloniam, Scotiam, Hyberniam, atque ab Barbaros, & Indos. Ipse vero, vita sancto Ludovico Decimotertio, cui morienti hortator astitit, à Regina Anna Austriaca matre Sacerdotis Concilium accitus, studio

sisimè egit, ut non nisi digniores Ecclesiis, ac Monasteriis proficerentur; civiles discordiæ, singularia certamina serpentes errores, quos simul sensit, & exhorruit, amputarentur; debitaque judicii Apostolicis obedientia præstaretur ab omnibus.

Amavit eum Dominus,

LECTIO VI.

Nullum fuit calamitatis genus, cui paterne non occurreret. Fideles sub Turcarum jugo gementes: infantes expositos; juvenes discolos; virgines periclitantes: Moniales dispersas: mulieres lapsas: ad tritremes damnatos: peregrinos infirmos: artifices invalidos: ipsosque mente captos, ac innumeros mendicos subsidiis, & hospitiiis, etiam nunc superstitionibus exceptit, ac pie fovit. Lotharingiam, Campaniam, Picardiam, aliasque regiones peste, fame, belloque vastatas, prolixè refecit. Plurima ad perquirendos, & sublevandos miseros sodalitia fundavit; inter quæ celebris Matronarum cœtus, & latè diffusa sub nomine charitatis Puellarum Societas: Puellas quoque tum de Cruce, tum de Providentiis, ac Sanctæ Genovevæ ad sequoribus

sexus educationem, erigendas curavit. Hæc inter, & alia gravissima negotia Deo jugiter intentus, cunctis affabilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, humilis, ab honoribus, divitiis, ac deliciis semper abhorruit, auditus dicere; prater nullam sibi placere, prater quam in Christo Jesu, quem in omnibus studebat imitari. Corporis demum afflictatione, laboribus, senioque attritus, die vigesima septima Septembris, anno salutis supra millesimum sexcentesimo sexagesimo, ætatis suæ octogesimo quinto Parisiis in domo Sancti Lazarii, quæ caput est Congregationis Missionis, placide obdormivit, quem virtutibus, meritis, ac miraculis clarum Clemens Duodecimus inter Sanctos retulit, ipsius celebritati die decima nona mensis Julii quottannis assignata.

R. Iste homo perfecit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Pap. in Evangel. Designavit Dominus, ut in Communi Evangelistarum.

R. vii. Iste est qui ante Deum.
y. viii. Sint Iambi, de Comm. Confessor. non Pontif.

Missæ: Justus, ut palma, de

eodem Communi 2. loco Evangel. Designavit Dominus, ut in festo S. Marci xxv. Aprilis.

In secundis Vesperis fit Commemoratio S. Margaritæ, ut in Breviario.

DIE XXI. JULII.

Pro-Archiepiscopatu.

In Festo Sancti Camilli de Lellis Confessoris.

Duplex.

DIE XV. EJUSDEM.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Camillum ad animarum in extremo agone luctantium subsidium singulari charitatis prærogativa decorasti: ejus, quæsumus, meritis Spiritum nobis tuæ dilectionis infunde, ut in hora exitus nostri hostem vincere, & ad coelestem mereamur coronam pervenire. Per Dominum, in unitate ejusdem.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Camillus Bucclanici Theatinæ Diocesis Oppido ex nobili Lelliorum familia natus est, Matre sexagenaria, cui

LECTIO V.

cui gravidæ visum est per quietem, puerulum Crucis signo in pectore munitum, & agmini puerorum idem signum gestantium præentem, se perisse. Adolescens rem militarem sequutus, sæculi vitiiis aliquandiù indulsit; donec virgesimum quintum ætatis annum, tanto supernæ gratiæ lumine, divinaque offensa dolore correptus fuit, ut uberrimo lacrymarum imbri illicò perfusus, antea vitæ sordes indesinenter abstergere, novumque induere hominem firmiter decreverit. Quare ipso, quo id contigit, Purificationis Beatissimæ Virginis festo die, ad Fratres Minores, quos Cappuccinos vocant, convolans, ut eorum numero adscriberetur, summis precibus exoravit. Voti semel atque iterum compositus factus est; sed foedo ulcere, quo aliquandò laboraverat, in ejus tibia iterato recrudescente, divinæ Providentiæ majora de eo disponentis consilio humiliter se subiecit, sui que victor, illius Religionis bis expetitum, & susceptum habitum bis dimisit.

R. Honestum fecit illum Dominus, &c.

Romam profectus, in Nocomium, quod Insanabilem dicitur, receptus est; cujus etiam administrationem, ob perspectas ejus virtutes sibi demandatam, summa integritate, ac solitudine verè paterna peregit. Omnium ægrorum Servum se reputans, eorum sternere lætulos, sordes tergere, ulceribus mederi, ægonique extremo piis precibus, & cohortationibus opem ferre solemne habuit; quibus in muneribus præclara præbuit admirabilis patientia, invidiæ fortitudinis, & heroicæ charitatis exempla. Verum cum animarum in extremis periclitantium, quod unice intendebat, levamini subsidium literarum plurimum conferre intelligeret, triginta duos annos natus, in primis Grammaticæ elementis tyrrocinum inter pueros iterum subire non erubuit. Sacerdotio postea ritè initiatus, nonnullis sibi adjunctis sociis, prima jecit Congregationis Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium fundamenta; irrito conatu obnitente humani generis hoste: Nam Camillus cœlesti voce è Christi crucifixi, manus etiam

de ligno avulsas admirando prodigio protendentis, Simulacro emissa, mirabiliter confirmatus, Ordinem suum à Sede Apostolica approbati obtinuit, Sodalibus quarto obstrictis maxime arduo voto, Infirmis, quos etiam pestis infecerit, ministrandi. Quod institutum, quam foret Deo acceptum, & animarum salutis proficuum, Sanctus Philippus Neri, qui Camillo à sacris Confessionibus erat comprobavit; dum ejus alumnis decedentium agoni opem ferentibus Angelos suggerentes verba sapius se vidisse testatus est.

✠. Amavit eum Dominus.

LECTIO VI.

A Retioribus hisce vinculis aegrotantium ministerio mancipatus, mirum est, qua alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deteritis vitæ periculis, diu noctuque ad supremum usque spiritum, eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus, vilissima quaque Officia demissimo obsequio, flexisque plerumque genibus, veluti Christum ipsum cerneret, in infirmis, hilari promptoque animo arripiebat; utque omnium indigentis præsto esset, genera-

lem Ordinis Præfecturam, cœlique delicias, quibus in contemplatione delixus affluebat, spontè dimisit. Paternus verò illius ergà miseros amorem maxime effulsit, cum & Urbs contagioso morbo primum, deinde extrema annonæ laboraret inopia, & Nolæ in Campania dira pestis grassaretur. Tanta denique in Deum, & proximum charitate exarsit, ut Angelus nuncupari, & Angelorum opem in vario itinere discrimine experiri promeretur. Prophetiæ dono, & gratia sanitarum præditus, arcana quoque cordium inspexit; ejusque precibus nunc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tandem vigiliis, jejuniis, & assiduis attritus laboribus, cum pelle tantum & ossibus constare videretur, quinque molestis aequè ac diutinis morbis quos Misericordias Domini appellabat, fortiter toleratis, Sacramentis munitus, Romæ inter suavissima Jesu & Mariæ nomina, ad ea verba, mitis, atque festivus Christi Jesu tibi aspectus appareat, qua prædixerat hora, obdormivit in Domino pridie Idus Julii anno salutis millesimo sexcentesimo decimo quarto.

quarto, ætatis suæ sexagesimo quinto, quem pluribus illustrem miraculis Benedictus decimus quartus, Beatis adscriptus.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Joannem. Cap. 15.

LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit Jesus à discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexit vos. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 83. in Joan. Evang.

Quid putamus, Fratres mei, numquidnam solum ejus de ista dilectione mandatum est, qua diligimus invicem? Nonne est, & aliud magis, ut diligamus Deum? Aut verò de sola Deo nobis dilectione mandavit, ut alia non requiramus? Tria certè commendat Apostolus, dicens: Manent autem Fides, Spes, & Charitas, tria hæc: major autem horum Charitas. Et si in charitate, hoc est in dilectione concluduntur duo illa præcepta major tamen dicta est esse, non sola. De fide igitur nobis quam multa mandata sunt, quam multa de spe: Quis po-

test cuncta colligere, quis enumerando sufficere? Sed in teamur quod ait idem Apostolus: Plenitudo legis charitas.

✠. Iste est, qui ante Deum.

LECTIO VIII.

Ubi egrè Charitas est, quid est, quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est, quod possit prodesse? Dæmon credit, nec diligit: nemo diligit, qui non credit. Frustrà quidem, sed tamen potest sperare veniam qui non diligit: nemo autem potest desperare qui diligit. Itaque ubi dilectio est, ibi necessariò Fides, & Spes: & ubi dilectio proximi, ibi necessariò etiam dilectio Dei. Qui enim non diligit Deum, quomodo diligit proximum tamquam se ipsum quandoquidem non diligit, & se ipsum? Est quippè impius, & iniquus: Qui autem diligit iniquitatem, non planè diligit, sed odit animam suam.

✠. Sint lumbi vestri.

LECTIO IX.

HOC ergò præceptum Domini teneamus, ut nos invicem diligamus: & quidquid aliud præcepit, faciemus: quoniam quidquid est aliud, hic habemus. Discernitur quippe ista dilectio ab illa dilectio-

tione, qua se invicem diligunt homines: nam ut discernentur, ad junctum est, sicut dilexi vos. Ut quid enim diligit nos Christus, nisi ut regnare possimus cum Christo? Ad hoc ergo & nos invicem diligamus, ut dilectionem nostram discernamus à ceteris, qui non ad hoc se invicem diligunt, quia nec diligunt. Qui autem se propter habendum Deum diligunt, ipsi se diligunt: ergo ut se diligant, Deum diligunt. Non est hæc dilectio in omnibus hominibus: Pauci se propterea diligunt, ut sit Deus omnia in omnibus.

Te Deum laudamus.

Nona Lẽt. S. Praxedis.

Miss. cum prædico Evang.

Pro Angelopol. Ecclesia fit de S. Camillo, duplex, die xxiv. ejusdem, & dicitur nona lẽt. de Vigil. & de ea fit commem. & de S. Christina V. & M. in Laudib. & Missa, cum ult. Evang. Vigiliæ.

Si autem occurrerit in Dominica fit nona lẽtio, & commemorat. de Dominica in Laudib. & in Missa, ult. Evang. Dominicæ.

DIE XXIV. JULII.

In Feslo Sanctæ Candidæ Virginis, & Martyris.

Duplex.

Cujus Reliquia asservatur in hac Metropolit. Eccles.

Omnia de Communi Virginis, & Mart.

Orat. Deus, qui inter cetera.

Lẽtiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno, ex libro Sancti Cypriani: Nunc nobis ad Virgines.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Simile est Regnum Cœlorum decem Virginibus.

Nona lẽtio Vigiliæ, ut in prop. Hispaniar. & fit de ea commemorat. ac Sanctæ Christianæ V. & M. in Laudibus, & Missa, quæ est: Loquebar, cum ultim. Evangel. Vigiliæ, & dicitur Credo, intra Cathedral.

Si autem hoc feslum occurrerit in Dominica fit de ea nona lẽtio, ac commemor. & S. Christianæ in Laudib. & Missa, in qua Credo, & ultim. Evangel. Dominicæ.

DIE XXVII. JULII.

In Feslo S. Pantaleonis Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. præ. sequentia.

AD VESPERAS.

Ant. In tormentis, cum reliquis de Laudib.

Psal.

Psal. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, & loco ultim. Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes.

AD MAGNIFICAT. Ant.

Gloriosus Pantaleon Cœlestem Medicum toto dilexit corde, & moriens pro Christo, vivit in Cœlo coronatus.

ORATIO.

DEUS, qui Pantaleonem Martyrem tuum varia tormenta superare fecisti, & pro persecutoribus exorare: concede propitius; ut qui ejus imploramus auxilium, misericordiam tuam sentiamus effectum, Per Dominum.

Lẽtiones primi Nocturni de libro Ecclesiast.

LECTIO I. Cap. 51.

Constitutor tibi Domine Rex, & collaudabo te Deum Salvatorem meum. Constitutor nomini tuo: quoniam adjutor, & protector factus es mihi, & liberasti corpus meum à perditione, à laqueo linguæ intus, & à labiis operantium mendacium, & in conspectu adstantium factus est mihi adjutor. Et liberasti me secundum multitudinem misericordiam nominis tui, à rugientibus, præparatis ad escam, de manibus quærentium

animam meam, & de portis tribulationum, quæ circumderunt me: à pressura flammæ, quæ circumdedit me, & in medio ignis non sum astutus: de altitudine ventris inferi, & à lingua coinquinata, & à verbo mendacii, à rege iniquo, & à lingua injusta.

Re. Iste Sanctus.

LECTIO II.

Laudabit usque ad mortem anima mea Dominum, & vita mea appropinquans erat in inferno deorsum. Circumderunt me undique, & non erat qui adjuvaret. Respiciens eram ad adjutorium hominum, & non erat. Memoratus sum misericordiam tuam, & operationis tuæ, quæ à sæculo sunt: quoniam eruis sustinentes te, Domine, & liberas eos de manibus Gentium. Exaltasti super terram habitationem meam, & pro morte defluente deprecatus sum.

Re. Justus germinavit.

LECTIO III.

Invocavi Dominum Patrem Domini mei, ut non derelinquat me in die tribulationis meæ, & in tempore superborum sine adjutorio. Laudabo nomen tuum assidue, & collaudabo illud in confessione, &

exau-

exaudita est oratio mea. Et liberasti me de perditione, & eripuisti me de tempore ini-quo. Propterea confitebor, & laudem dicam tibi, & benedictam nomini Domini.

R. Iste cognovit.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Pantaleon Nicomediensis, filius Eustorgii Gentilis, & Eubolæ Christianæ, medicam artem ab Euprosino didicit: cum autem Hermolaus Presbyter ex modestia vultus, incesso, & serenitate oculorum altè de illo iudicasset, illum accersivit, & cepit in cor fluente divinæ Fidei infundere. Crede mihi, dixit, Esculapii, & Hippocratis medicamenta parva sunt, & parum prodesse possunt; quinimò ipsi Dii, quos colit Maximianus sunt vana omnino fabula: Unus autem solus, verus Deus est Christus, in quem si crederis, ejus sola invocatione omnes morbos fugabis; qua verba servabat in corde, jugiter meditabatur, & suaviter allecotus ad Hermolaum, ut ad Magistrum hilaris quotidie ventitabat. Cum autem quadam die videret puerum mortuum, & propè eum viperam quasi os-

tendentem, quod mortem de-disset; intra se dixit: si vera sunt dicta Hermolai, invocato nomine Christi, puer iste viveret, & bestia morietur; quod, uti cogitavit, accidit, & statim infusa luce securitatis, omnis caligo discessit, & benedicens Deum, æstuansque desiderio sacri Baptismi, ab Hermolao gaudens suscepit.

R. Honestum fecit.

LECTIO V.

NON multò post, Cæco visum restituit, & Patri Eustorgio tenebras impietatis solvit, qui Idola calcans, & verum Deum confessus baptizatur. Mortuo Patre, egenis opem, & languentibus sanitatem largiebatur; quare, ad Maximianum deferunt, qui primùm honore, & blanditiis attrahere studet deinde minatur mortem & dura supplicia, si Diis non offerat sacrificium; sed cum omnia invictò animo respueret, in ligno suspenditur, ferreis laniatur unguis, & lampades ignis lateribus ejus admoventur: At illo orante apparuit Christus dulcibus verbis illum recreans, & illièd lassatæ sunt manus licitorum, & extinctæ lampades, & plumbum liquatum, in quod, post-

mo-

modum, Tyranno juvente, injectus fuit, in naturalem murator frigiditatem: sed quid non tentat ingeniosa crudelitas? Mandat ingentem lapidem collo alligari, sicque in Mare demitti: sed lapis non secus, ac folium leve supernatat, & Pantaleon firmiter super undas graditur; non cessit tantis prodigiis Tyranni obcoacta mens, sed feris insanior, jubet ad feras produci. Crudele spectaculum! Sed spectabili Coelo, confluit tota Civitas, congregiuntur cum Athleta fera, at illa tamquam ratione utentes, & induta humanitatem, quam exuerat Imperator, reverentè ad Martyrem accedunt, blandiuntur, pedesque illius lingua tangentes, veluti contendebant, quam prima ad eum accederet, & non prius recederet, quam Martyr ei manum imposuisset, ac benedixisset.

R. Desiderium animæ.

LECTIO VI.

QUO viso, clamabant multi: dimittatur justus; magnus est Deus Christianorum, qui quidem solus, & verus, est; sed Maximianus nec edoctus à feris pietatem, nec tanto lumini cedens, imperat

Pantaleonem in locum editum ferri, & rotæ alligatum in præceps per declive demitti. At rota ultrice, & plures Deorum opprimente cultores, illæsus evasit, quare gladio occidit justus, accessit licitor, olea plantæ illum alligat, sed cum exqueretur idem, conversa fuit ferri acies ceræ similis, quò miraculo stupefacti licitores, ad pedes Martyris provoluti, veniam precantur, Christum aperte confitentes: sed tandem ne periret gloria Martyrii caput abscinditur, & statim lac pro sanguine fluxit, & planta olea, cui alligatus fuerat, fructibus onusta apparuit; cum autem quidam fideles convenissent, sacrum corpus in Suburbano cujusdam scholastici reverentè reponunt, & quem in vita tantis prodigiis, Dominus illustraverat, post obitum innumeris decoravit: Inter quæ præclarum illud, quòd sacer ejus cruor, qui ampulla servatur Ravelli in Regno Neapolitano, & Romæ à primis vestiperis Festi, usque ad diem sequentem, in quo Ecclesia celebrat ejus Martyrium; cum coagulatus antea existat, mirum in modum liqueferi, & undequaque fluidum moveri, cunc-

cunctis cernentibus, quotannis conspicitur. Quod etiam accidit in portione sanguinis, qui Monasterio Regali Incarnationis Monialium Sancti Augustini Matriti inter pretiosiora pignora asservatur.

¶ Stola iocunditatis.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum. Cap. 10. f.

LECTIO VII.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est opertum, quod non revelabitur; & occultum, quod non scietur. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. cant. 10. post med.

Dominus diem iudicii ostendit, quæ abstrusam voluntatis nostræ conscientiam prodet: & ea quæ nunc occulta existimantur, luce cognitionis publicæ deteget. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuendas, quia dies iudicii nulla hac fuisse, atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: & quod in aure auditis, prædicate super tecta. Non legimus Dominum solitum fuisse noctibus sermone-

nari, & doctrinam in tenebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebræ sunt, & verbum ejus infidelibus nox est.

¶ Corona aurea.

LECTIO VIII.

Utaque id quod à se dictum est, cum libertate fidei, & confessionis vult esse loquendum. Idcirco, quæ in tenebris dicta sunt, prædicari jussit in lumine: ut quæ secreto aurium commissa sunt super tecta, id est, excelso loquentium præconio audiantur. Constantè enim Dei ingerenda cognitio est, & profundum doctrinæ evangelicæ secretum in lumine prædicationis Apostolicæ revelandum; non timente eos, quibus cum sit licentia in corpora, tamen in animam jus nullum est: sed timentes potius Deum, cui pendendæ in gehenna, & animæ, & corporis sit potestas.

¶ Hic est verè.

LECTIO IX.

Nolite timere eos, qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum nostrorum casus est pertimescendus, neque ullus interimendæ carnis admittendus est dolor: quando pro naturæ suæ, atque originis con-

conditione resoluta, in substantiam spiritualis animæ refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatos oportet liberam confitendi Dei habere constantiam, etiam conditionem, quæ teneremur, adjecit; negaturum se cum Patri in cœli, qui se hominibus in terra negasset: eum porro, qui confessus coram hominibus se fuisset, à se in cœlis confitendum: qualesque nos nominis sui testes hominibus fuisset, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usuros. Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

¶ *Antiphona.* In tormentis apparuit Christus Pantaleonem mira dulcedine perfundens.

¶ *Psalm.* Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

¶ *Antiphona.* Ego enim ait Christus, in habitu Hermolai tecum sum in omnibus, quæ propter me pateris.

¶ *Antiphona.* Cum pro lictoribus exoraret, audivit de cœlo: ultrà non vocaberis Pantaleon, sed Pantaleemon, id est, misericors, quia multi per te misericordiam consequuntur.

¶ *Antiphona.* Lacte, & cruore martyris collum fluit, pro quo

cruorem, & aquam Christus fuderat.

¶ *Antiphona.* Pantaleon varie cruciatus jugiter canebat: sæpè expugnaverunt me à juventute mea, etenim non potuerunt mihi.

¶ *Capitul.* Hymn. Vers. de Communi unius Martyris.

AD BENEDICTUS. *Antiphona:*

Dixit Maximianus Pantaleoni: Quænam est ars præstigiæ, quæ tibi extinxit lampades, & satellitibus vires abstulit? Ad quæ respondit: meæ præstigiæ Christus est.

¶ *Oratio ut supra.*

¶ *In secundis Vesperis Antiphona de Laudib. Psalm. ut in secundis Vesper. unius Mart.*

AD MAGNIFICAT. *Antiphona:*

¶ *Psalm.* Recordatus fuit misericordiæ Domini & in conspectu adstantium factus est illi adjutor. Missa: Lætabitur. *Evangelium. ut in die S. Callisti 14. Octobris.*

DIE XXX. JULII.

In Festo S. Chrystopori Mart.

Duplex.

¶ *Omnia de Communi unius Martyris.*

¶ *Oratio:* Præsta, quæsumus omnipotens Deus, ut qui, &c. de eodem Communi.

¶ *Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturn. Triumphalis. In tertio Noct. Homilia in Evangelium: Si quis vult, cum commemoratione occurrente.

Missa: In virtute tua: Credo, ratione Oilarie S. Jacobi Apost.

DOMINICA III. JULII.
Festum SS. Domini N. Jesu Christi Redemptoris.

Duplex secundæ classis.
AD VESPESAS.

Añã. Virga virtutis.

Psalmus 109.

Dixit Dominus Domino meo: * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos: * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emitte Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus & non poenitebit eum: * Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedec.

Dominus à dextris tuis: confregit in die itæ suæ reges.

Judicabit in nationibus implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Añã. Virgam virtutis suæ emittet Dominus ex Sion, & regnabit in sæculum sæculi.

Añã. Redemptionem misit.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * in consilio justorum, & congregatione.

Magna opera Domini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio, & magnificentia opus ejus: * & justitia ejus manet in sæculum æculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum misericors, & miserator Dominus: * escam dedit timentibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui: * virtutem operum suorum annuntiabit populo suo.

Ut det illis hereditatem Gentium: * opera manum ejus veritas, & judicium.

Fidelia omnia mandata ejus: confirmata in sæculum sæculi: * facta in veritate, & æquitate.

Redemptionem misit populo suo. * mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum, & terribile nomen ejus

ejus: * initium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Añã. Redemptionem misit Dominus populo suo: mandavit in æternum testamentum suum.

Añã. Misericordia mea.

Psalmus 115.

Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini in medio tui Jerusalem.

Añã. Misericordia mea, & eus

refugium meum Dominus susceptor meus, & liberator meus.

Añã. Apud Dominum.

Psalmus 129.

DE profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ. Si iniquitates observaberis Domine: * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * & propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinui anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem: * speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * & copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël: * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Añã. Apud Dominum misericordia, & copiosa apud eum redemptio.

Añã. In quacumque.

Psalmus 137.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad ten-

templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, & veritate tua: * quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine omnes reges terra: * quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini: * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, & humilia respicit: * & alta à longè cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis vivificabis me: & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: * Domine misericordia tua in sæculum: opera manuum tuarum ne despicias.

Añã. In quacumque die invocavero te, exaudies me: multiplicabis in anima mea virtutem.

Capitulum Tob. 3.

Benedictum nomen tuum Deus Patrum nostrorum: qui cum iratus fueris, miseri-

cordiam facies, & in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui invocant te. Deo gratias.

HYMNUS.

Creator almè siderum,
Æterna lux credentium,
Jesu Redemptor omnium,
Intende votis supplicium.
Commune qui mundi nefas,
Ut expiaret ad Crucem
E virginis sacrario
Intacta prodixit victima.
Cujus potestas gloriæ,
Nomenque cum primùm
sonat,

Et Cœlites, & inferi
Tremente curvantur genu.

Qui demonis ne fraudibus
Periret orbis impetu,

Amoris actus languidi
Mundi medela factus est.

Te deprecamur ultima
Magnum diei Judicem:

Armis supernæ gratiæ
Defende nos ab hostibus.

Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine

Cum Patre, & almo Spiritu
In sempiterna sæcula. Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes Horas.

¶ Redemisti nos Domine in sanguine tuo.

¶ Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad

AD MAGNIFICAT. Añã.

Salus autem mea in sempiternum erit, & justitia mea in generationes generationum. Alleluia.

ORATIO.

DEUS, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana sc̃i fragilitate non posse subsistere: da nobis salutem mentis, & corporis: ut ea que pro peccatis nostris patimur, te adjuvante vincamus. Per Dominum nostrum.

Alia Orat. Venetis, & ubi à S. Sedo fuerit concessa.

Deinde sit commemoratio Dominicæ occurrentis.

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM.

Redemptorem sæculorum,
ipsum Regem Angelorum: *
Adoremus Dominum.

Psalm. Venite exultemus Domino.

HYMNUS.

Rerum Creator optimè,
Reclorque noster aspice,

Nos à quiete noxia
Morsos sopore libera.

Te Sancte Christe poscimus,
Ignosce culpis omnibus:

Ad confitendum surgimus,
Morasque noctis rumpimus.

Mentes, manusque tollimus
Propheta sicut noctibus

Nobis gerendum præcipit,
Paulusque gestis censuit.

Vides malum, quod fecimus:
Occulta nostra pandimus:

Preces gementes fundimus,
Dimitte, quod peccavimus.

Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,

Cum Patre, & almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Añã. Voce mea ad Dominum clamavi.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? *

Multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: *

Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporatus sum * & exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Do-

Domini est salus: * & super
populum tuum benedictio tua.

Añā. Voce mea ad Domi-
num clamavi, & exaudivit me
de monte sancto suo.

Añā. Domine Dominus
noster.

Psalm. Domine Dominus
noster, incipit. à secundo vers.

Psalmus 8.

Quoniam elevata est mag-
nificientia tua: super
coelos.

Ex ore infantium, & lac-
tentium perfecisti laudem pro-
pter inimicos tuos: * ut des-
truas inimicum, & ultorem.

Quoniam videbo coelos
tuos, opera digitorum tuo-
rum: * lunam & stellas, quæ
sunt fundasti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut filius homi-
nis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus
ab Angelis, gloria, & honore
coronasti eum: * & constituisti
eum super opera manuum
tuarum.

Omnia subjecisti sub pedi-
bus ejus: * oves, & boves uni-
versas, insuper & pecora campi.

Volucres coeli, & pisces ma-
ris: * qui perambulant semi-
tas maris.

Domine Dominus noster,

quàm admirabile est nomen
tuum in universa terra.

Añā. Domine Dominus nos-
ter, quàm admirabile est no-
men tuum in universa terra.

Añā. Dominus in templo
sancto suo.

Psalmus 10.

IN Domino confido: quo-
modo dicitis animæ meæ:

* Transmigra in montem si-
cut passer?

Quoniam esse peccatores in-
tenderunt arcum paraverunt
sagittas suas in phœtra: * ut
sagittent in obscuro rectos
corde.

Quoniam quæ perfecisti,
destruxerunt: * justus autem
quid fecit?

Dominus in templo sancto
suo: * Dominus in caelo se-
des ejus.

Oculi ejus in pauperem res-
piciunt: * palpebræ ejus inter-
rogant filios hominum:

Dominus interrogat justum,
& impium: * qui autem diligit
iniquitatem odit animam suam.

Pluet super peccatores la-
queos: * ignis, & sulphur, &
spiritus procellarum pars cali-
cis eorum.

Quoniam justus Dominus,
& justitias dilexit: * æquita-
tem vidit vultus ejus.

Añā

Añā. Dominus in templo
sancto suo: Dominus in caelo
sedes ejus.

ψ. Redime me Domine, &
misere mei.

ψ. In Ecclesiis benedicam
te Domine.

Absolut. Exaudi Domine.

Benedictio. Benedictione per-
petua, &c.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. Cap. 51.

Audite me, qui sequimini,
quod justum est, & quaeritis
Dominum: attendite ad
petram unde excisi estis, & ad
cavernam lacu, de qua præsci-
si estis: Consolabitur ergò Do-
minus Sion, & consolabitur
omnes ruinas ejus: & ponet
desertum ejus quasi delicias,
& solitudinem ejus quasi hor-
tum Domini. Gaudium, & læ-
titia inveniatur in ea, gratia-
rum actio, & vox laudis. At-
tendite ad me popule meus, &
tribus mea me audite, quia
lex à me exiit: & judicium
meum in lucem populo-
rum requiescet. Propè est justus
meus, egressus est Salvator
meus, & brachia mea populos
judicabunt: me insulæ expec-
tabunt, & brachium meum
sustinebunt.

ψ. Vidi Dominum seden-

tem super solium excelsum,
& elevatum: & plena erat om-
nis terra majestate ejus. * Et
ea, quæ sub ipso erant, reple-
bant templum.

ψ. Seraphim stabant super
illud: sex ala uni, & sex ala
alteri. Et ea.

Benedictio. Unigenitus Dei
Filius, &c.

LECTIO II.

Levate in caeli in oculos ve-
stros, & videte sub terra
deorsum: quia caeli sicut fu-
mus liquescent, & terra sicut
vestimentum atteretur, & ha-
bitatores ejus sicut hæc inter-
ibunt. Salus autem mea in sem-
piternum erit, & justitia mea
non deficiet. Audite me, qui
scitis justum; populus meus,
lex mea in corde eorum: nolite
timere opprobrium homi-
num, & blasphemias eorum
ne metuatis. Sicut enim vesti-
mentum, sic comedet eos ver-
mis: & sicut lanam, sic devo-
ravit eos tinea: Salus autem
mea in sempiternum erit, &
justitia mea in generationes
generationum.

ψ. Aspice Domine de sede
sancta tua, & cogita de nobis:
inclina Deus meus aurem tuam,
& audi: * Aperi oculos tuos, &
vide tribulationem nostram.

populorum.

ÿ. Qui regis Israël, intende, qui deducis velut ovem Joseph. Aperi oculos.

Benedictio. Spiritus Sancti gratia.

LECTIO III.

Consurge, consurge, induere fortitudinem brachium Domini: Consurge sicut in diebus antiquis, in generationibus sæculorum. Numquid non tu percussisti superbum, vulnerasti draconem? Numquid non tu siccasti mare, aquam abyssi vehementis: qui posuisti profundum maris viam, ut transiret liberati? Et nunc, qui redempti sunt à Domino revertentur, & venient in Sion laudantes, & lætitia sempiterna super capita eorum, gaudium, & lætitiã tenebunt, fugiet dolor, & gemitus. Ego, ego ipse consolabor vos: quis tu, ut timeres ab homine mortali, & à filio hominis, qui quasi foenum ita arescet? Et oblitus es Domini factoris tui, qui tetendit cœlos, & fundavit terram; & formidasti jugiter tota die à facie furoris ejus, qui te tribulabat, & paraverat ad perendum: ubi nunc est furor tribulantis? Citò veniet gradiens ad aperiendum, & non interficiet us-

que ad intermedionem, nec deficiet panis ejus. Ego autem sum Dominus Deus tuus.

Deus, qui sedes super thronum, & judicas æquitatem, esto refugium pauperum in tribulatione. * Quia tu solus laborem, & dolorem consideras.

ÿ. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adjutor. Quia tu solus. Gloria Patri. Quia tu solus.

Añã. Suscepimus Deus misericordiam.

Psalmus 19.

Exaudiat te Dominus in die tribulationis: * protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * & de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui, * & holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum: * & omne consilium tuum confirmet.

Lætabor in salutare tuo: * & in nomine Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas: * nunc cognovi quoniam salvum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentibus salus dexteræ ejus.

Hi

Hi in curribus, & hi in equis: * nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt, & ceciderunt: * nos autem surreximus, & erecti sumus.

Domine salvum fac regem: * & exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

Añã. Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui.

Añã. Tu es ipse rex meus, qui mandas.

Psalmus 23.

Domini est terra, & plenitudo ejus: * orbis terrarum, & universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, & mundo corde: * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino, * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum: * querentium faciem Dei Jacob.

Attolite portas principes

vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloria.

Quis est iste Rex gloria? * Dominus fortis, & potens, Dominus potens in prælio.

Attolite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloria.

Quis est iste Rex gloria? * Dominus virtutum ipse est Rex gloria.

Añã. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salutes in Jacob.

Añã. Immola Deo sacrificium laudis.

Psalmus 45.

DEUS noster refugium, & virtus: * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, & turbata sunt aquæ eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificavit civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus manè diluculo.

Dd

Con-

Conturbatæ sunt Gentes & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma: * & scuta comburent igni.

Vacate, & videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Añs. Immola Deo sacrificium laudis, & redde Altissimo vota tua.

¶ Memento nostri Domine in benepalio populi tui. Pater noster.

¶ Visita nos in salutari tuo. *Absolutio.* Ipsius pietas.

Benedictio. Deus Pater. Sermo Sancti Leonis Papæ.

LECTIO IV.

Si fideliter, dilectissimi, atque sapienter creationis nostræ intelligamus exordium, inueniemus hominem ideò ad imaginem Dei conditum, ut imitator sui esset auctoris: &

hanc esse naturalem nostri generis dignitatem, si in nobis quasi in quodam speculo, Divinæ benignitatis forma resplendeat: ad quam quotidie nos utique reparat gratia Salvatoris, dum quod cecidit in Adam primo, erigitur in secundo. Causa autem reparationis nostræ non est nisi misericordia Dei: quem non diligemus, nisi prius nos ipse diligeret, & tenebras ignorantia nostræ suæ veritatis luce discerneret.

¶ A dextris est mihi Dominus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum est cor meum, & exultavit lingua mea.

¶ Dominus pars hereditatis meæ, & calicis mei. Propter.

Benedictio. Christus perpetuus.

LECTIO V.

Diligendo itaque nos Deus, ad imaginem suam nos reparat: & ut in nobis formam suæ bonitatis inueniat, dat unde ipsi quoque, quod operatur, operemur; accendens scilicet mentium nostrarum lucernas, & igne nos suæ charitatis inflammans, ut non solum ipsum, sed etiam quicquid diligit, diligamus. Nam si inter homines ea demum firma amicitia est, quam morum simili-

tu-

tudo sociarit; cum tamen paritas voluntatum sæpè in reprobos tendat affectus: quantum nobis optandum, atque nitendum est, ut in nullo ab iis quæ Deo sunt placita, discerpemus. De quo dicit Propheta: Quoniam ira in indignatione ejus, & vita in voluntate ejus, quia non aliter nobis erit dignitas Divinæ Majestatis, nisi imitatio fuerit voluntatis.

¶ Intuere Domine, quia facta est desolata Civitas plena divitiis: sedet in tristitia domina gentium: * Non est qui consoletur eam, nisi tu Deus noster.

¶ Plorans ploravit in nocte, & lacrymæ ejus in maxillis ejus. Non est.

Benedictio. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

Dicente itaque Domino: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota mente tua, & diliges proximum tuum sicut te ipsum; suscipiat fidelis Anima autoris sui, atque rectoris immarcescibilem charitatem, totamque se etiam ejus subiciat voluntati, in cujus operibus, atque judicii nihil vacat à veritate justitiæ, nihil à miseratio-

ne clementiæ. Quoniam, & si magis quis laboribus, & multis fatigetur incommodis, bona est illi causa tolerandi, qui se adversus vel corrigi intelligit, vel probari.

Anc igitur immensæ largitatis clementiam ostendere dignatus est Deus erga populum Venetiarum dura tunc temporis pestilentia vexatum; sed volo facto inviscentis quotannis Templum in honorem SS. Redemptoris à fundamentis publicæ magnificentia pietatis extractum, non multò post extincto morbo summa totius civitatis lætitia, pristina incolumitati se vidit restitutum. Ut autem accepti beneficii recordatio, & cultus erga Servatorem nostrum augeretur in dies, Officium proprium, & Missam sub titulo SS. Redemptoris, quæ Innocentius XIII. Romanus Pontifex omnibus utriusque sexus Christi fidelibus Venetiis existentibus qui ad Horas Canonicas tenentur, singulis annis Dominica tertia Julii recurrente recitanda concessit, Benedictus XIII. itidem Romanus Pontifex ad totum Statum, & Dominium Venetum extendit.

Dd 2

¶.

Ornaverunt faciem templi coronis aureis, & dedicaverunt altare Domino: * Et facta est latitia magna in populo.

ÿ. In Hymnis, & confessionibus benedicebant Dominum. Et facta est. Gloria Patri. Et facta est.

IN III. NOCTURNO.

Añã. Ego autem ad Deum. *Psalms* 60.

Faudi Deus deprecationem meam: * intende orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi: * dum anxietaretur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me quia factus es spes mea: * turris fortitudinis à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula: * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: * dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjuvans: * annos ejus usque in diem generationis, & generationis.

Permanet in æternum in conspectu Dei: * misericordiam, & veritatem ejus, quis requireret?

Sic psalmum dicam nomi-

ni tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Añã. Ego autem ad Deum clamavi, & Dominus salvabit me.

Añã. Deus meus Salvator.

Psalms 74.

Confitebimur tibi Deus: * confitebimur, & invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cum accepero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite inique agere: * & delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à desertis montibus: * quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, & hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus mixto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fax ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in sæculum: * cantabo Deo Jacob. Et

Et omnia cornua peccatorum confringiam: * & exaltabuntur cornua justi.

Añã. Deus meus, Salvator meus, salutare meum: & spes mea in æternum.

Añã. Protector noster.

Psalms 83.

Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum! * concupiscit, & deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, & caro mea: * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum: * & turtum nidum sibi ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Domine virtutum: * Rex meus, & Deus meus.

Beati qui habitant in domo tua Domine: * in sæcula sæculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: * aures percipe Deus Jacob.

Protector noster aspicere Deus: * & respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriiis tuis: * super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei: * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, & veritatem diligit Deus: * gratiam & gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum beatus homo qui sperat in te.

Añã. Protector noster aspice Deus, & respice in faciem Christi tui.

ÿ. Notam fecisti in gentibus virtutem tuam.

ÿ. Redemisti in brachio tuo populum tuum.

Pater noster.

Absolut. A vinculis peccatorum. *Benedictio* Evangelica lectio.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem. *Cap. 3.*

LECTIO VII.

IN illo tempore: Dixit Jesus à Nicomedeo: Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Filius hominis, qui est in cœlo. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini

Episcopi.

Ex Tractatu in cap. 3. Sancti Joann.

Nemo ascendit in caelum, nisi qui de caelo descendit. Descendit, enim, & mortuus est, & ipsa morte liberavit nos à morte. Morte occisus, mortem occidit. Et nostis Fratres, quia mors ista per diaboli invidiam intravit in mundum. Deus mortem non fecit, Scriptura loquitur. Nec lætatur, inquit, in perditione vivorum: creavit enim ut essent omnia. Sed quid ibi ait: Invidia autem diaboli mors intravit in orbem terrarum. Ad mortem à diabolo propinatum non veniret homo vi ad actus; non enim cogendi potentiam diabolus habebat, sed persuadendi versutiam. Si non consentiret, nihil invexerat diabolus: consentio tua, ò homo, te perduxit ad mortem. A mortali mortales nati, & ex immortalibus mortales facti. Ab Adam omnes homines mortales. Jesus autem Filius Dei Verbum Dei, per quod facta sunt omnia, unicus equalis Patri, mortalis factus est, & habitavit in nobis. Si ergo mortem suscepit, & mortem suspendit in Cruce, de ipsa morte liberantur mortales. Quod in figura factum est apud

antiquos, commemoravit illud Dominus.

n. Laudabilis populus, quem Dominus exercituum benedixit, dicens: Opus manuum mearum tu es: hæreditas mea Israël.

y. Beata gens, cujus est Dominus Deus populus electus in hæreditatem. Quem.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

Et sicut, inquit, Moyses exaltavit serpentem in Eremo, ita exaltari oportet Filium hominis: Quis est serpens exaltatus? Mors Domini in Cruce. Quia enim à serpente mors, per serpentis effigiem figurata est mors. Morsus serpentum lethalis, mors Domini vitalis. Attenditur serpens, ut nihil valeat serpens. Quid est hoc? Attenditur mors, ut nihil valeat mors. Sed cujus mors? Mors vitæ. Nonne Vita Christus? Et tamen mortuus est Christus. Interim modò, fratres, ut à peccato sanemur, Christum Crucifixum intueamur: quia sicut Moyses, inquit, exaltavit serpentem in Eremo, ita exaltari oportet Filium hominis; ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. Quomodo qui

in-

intuebantur illum serpentem, non peribant morsibus serpentum: sic, qui intuentur fide mortem Christi, sanantur à morsibus peccatorum. Sed illi sanabantur à morte ad vitam temporalem: hic autem ait, ut habeant vitam æternam. Hoc enim interest inter figuratam imaginem, & rem ipsam: figura præstabat vitam temporalem: res ipsa, cujus illa figura erat, præstat vitam æternam.

n. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus.

y. Tres sunt, qui testimonium dant in Cælo Pater, Verbum, & Spiritus Sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena.

Benedict. Per Evangelica.

Lectio nona legitur de Homilia Dominica occur.

AD LAUDES, ET PER HORAS.
Añã. Cantate Domino, quoniam magnificè fecit annuntiate hoc in universa terra.

Psal. Dominus regnavit, cum reliquis de Laudib. Dom.

Añã. Ecce Deus Salvator meus fiducialiter agam: quia factus est mihi in salutem, alleluia.

Añã. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, & dicetis: Confitemini Domino, & invocate nomen ejus.

Añã. Et facta est salus, & virtus, & regnum Dei nostri, & potestas Christi ejus.

Añã. Exulta, & lauda habitatio Sion: quia magnus in medio tui Sanctus Israël.

Capitul. Tob. 3.

Benedictum nomen tuum Deus Patrum nostrorum, qui cum iratus fueris, misericordiam facies, & in tempore tribulationis peccata dimittis, his, qui invocant te.

HYMNUS.

Salutis humane Sator,
Jesu voluptas cordium,
Orbis Redempti Conditor,
Et casta lux amantium.
Qua victus es clementia,
Ut nostra ferres crimina?
Mortem subires innocens,
A morte nos ut tolleres?
Perrumpis infernum chaos:
Vinctis catenas detrahis
Vinctos triumpho nobili
Ad dexteram Patris sedes.
Te cogat indulgentia,
Ut damna nostra sarcias,
Tuique vestros composites
Dites beato lumine.
Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine

Cum

Cum Patre, & almo Spiritu
In sempiterna secula. Amen.
† Domine refugium factus
es nobis.

℞. A generatione, & pro-
genie.

AD BENEDICTUS. *Añã.*

Ecce Deus noster iste, ex-
pectavimus eum: & salva-
bit nos, sustinimus eum, &
exultabimus, & letabimur in
salutari ejus, alleluia.

Oratio: Deus, qui nos in
tantis, ut in *Vesperis.*

*Deinde fit commemoratio Do-
minicæ occurrentis.*

AD PRIMAM.

℞. Christe Fili.

† Qui natus es de Maria
Virgine.

AD TERTIAM.

Añã. Ecce Deus Salvator
meus, fiducialiter agam: quia
factus est mihi in salutem,
alleluia.

Capitul. Benedictum no-
men tuum.

℞. Redime me Domine: *

Et miserere mei. Redime me.

† In Ecclesiis benedicam
te Domine. Et miserere mei.

Gloria Patri Redime.

† Memento nostri Domine
in beneplacito populi tui.

℞. Visita nos in salutari
tuo.

AD SEXTAM.

Añã. Haurietis aquas in
gaudio de fontibus.

Capitul. 1. Corinth. 1.

EX ipso autem vos estis in
Christo Jesu, qui factus est
nobis sapientia à Deo, & jus-
titia, & sanctificatio, & Re-
demptio.

℞. Memento nostri Domine
* in beneplacito populi tui.
Memento.

† Visita nos in salutari tuo.
In beneplacito. Gloria Patri.
Memento.

† Redemisti nos Domine in
sanguine tuo.

℞. Et fecisti nos Deo nos-
tro regnum.

AD NONAM.

Añã. Exulta, & lauda ha-
bitatio Sion.

Capitul. Apocal. 4.

Ignus es Domine Deus
noster accipere gloriam,
& honorem, & virtutem: qui
notam occisus es, & redemisti
nos Deo in sanguine tuo ex
omni tribu, & lingua, & po-
pulo, & natione, & fecisti nos
Deo nostro regnum.

℞. Notam fecisti in popu-
lis, * Virtutem tuam. Notam.

† Redemisti in brachio
tuo populum tuum. Virtutem
tuo. Gloria Patri. Notam.

Da.

† Domine refugium factus
es nobis.

℞. A generatione, & pro-
genie.

*In secundis Vesperis, omnia
dicunt. ut in primis.*

AD MAGNIFICAT. *Añã.*

Regnum tuum, regnum om-
nium seculorum, & do-
minatio tua in omni generatio-
ne, & generationem. Alleluia.

Oratio: Deus, qui nos in
tantis, ut *suprà.*

*Deinde fit commemoratio Do-
minicæ occurrentis.*

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

FESTA AUGUSTI.

DIE VI. AUGUSTI.

*In Festo Transfigurationis
Domini.*

Fit ut in Breviario.

*In Angelopolit. verò Ecclesia
omittitur ix. lect. de S. Xysto,
& ejus loco dicitur sequens.*

LECTIO IX.

Desumpta ex Oñarvario

Romano.

TU verò Matthæi philoso-
phiam considera, qui non
celavit nomina eorum, qui
propositi fuerant: Quod &

Joannes sapius facit, cum exi-
mias Petri laudes verissimè,
& diligentissimè describat.

Et

Nullum enim in hoc Aposto-
lorum consortio, livor, aut ina-
nis gloria locum habebat. Pri-
mos igitur Apostolorum seor-
um assumpsit. Quomobrem
eos solos accepit? Quia exce-
llentiores cæteris, videlicet,
erant: Cùm autem non illicet,
sed post sex dies hoc fecit? Ne
cæteri, scilicet, discipuli, seu
homines moverentur: qua de
re nec eos nominavit, quos ac-
cepturus erat.

Tu autem, &c.

DIE XIII. AUGUSTI.

Pro Metropolitana Ecclesia,
& ejus Archiepiscopatu.

*In Festo Ss. Mm. Hippolyti,
& Cassiani.*

Patron. hujus Civitatis, Mexic.

Duplex primæ classis cum
Octava.

*Omnia de Communi pluri-
morum Martyrum.*

Oratio: Da, quæsumus om-
nipotens Deus, &c.

*Lectioes primi Nocturni
Fratres debitores.*

*In secundo Nocturno lectio
quarta Ss. Hippolyti, & Cas-
siani Mart. ut in Brev. quin-
ta & sexta Quotiescumque, de
eodem Communi.*

*In tertio Nocturno Homi-
lia in Evangelium: Cùm au-
dieritis.*

Et

Mis-